

Dineke Dokkums eigen ervaring.

Bij mij werd 9 jaar geleden AIHA geconstateerd. De maanden hiervoor voelde ik me steeds minder worden, kortademig en zwak, kon ook nog maar weinig eten.

Als ik stond of zat, had ik de neiging flauw te vallen, dus lag ik het meest plat op de bank, wel wat lastig met twee pubers in huis! Ik ben naar de huisarts geweest, deze dacht aan overgangsklachten. Maar de klachten waren voor mezelf ook niet helemaal duidelijk, deze kwamen zo sluipend!

Achteraf heeft deze tijd te lang geduurd. Het is daarom best wel riskant geweest!

Toen ik me echt zorgen begon te maken, ben ik naar de weekendarts gegaan. Deze vond me er wel erg bleek uitzien en liet bloed prikken. Ik werd opgenomen in het ziekenhuis. Daar werd de diagnose AIHA meteen gesteld. Oorzaken of achterliggende ziektes zijn nooit gevonden.

Ik werd behandeld met prednison. Eerst een infuus, later in tabletvorm. Heb nu al jaren meestal 5 mg. per dag, ik voel me hier goed bij. Het lukt niet de prednison helemaal te stoppen: de AIHA komt dan terug. Ook moet ik af en toe gedurende enkele weken een hogere dosis slikken, als de AIHA weer oplaait.

Ik werd overvallen door de diagnose AIHA, had geen idee wat het betekende en hoe ik de toekomst moest zien. Die onbekendheid maakte me best angstig!

Ik weet, dat elke situatie anders is maar dat het uitwisselen van ervaringen en gedachten kan helpen! Dit geldt voor praktische zaken, zoals behandeling, medicijngebruik enz. als de verwerking van de ziekte.

Ik hoop, dat ik hierin iets kan betekenen!